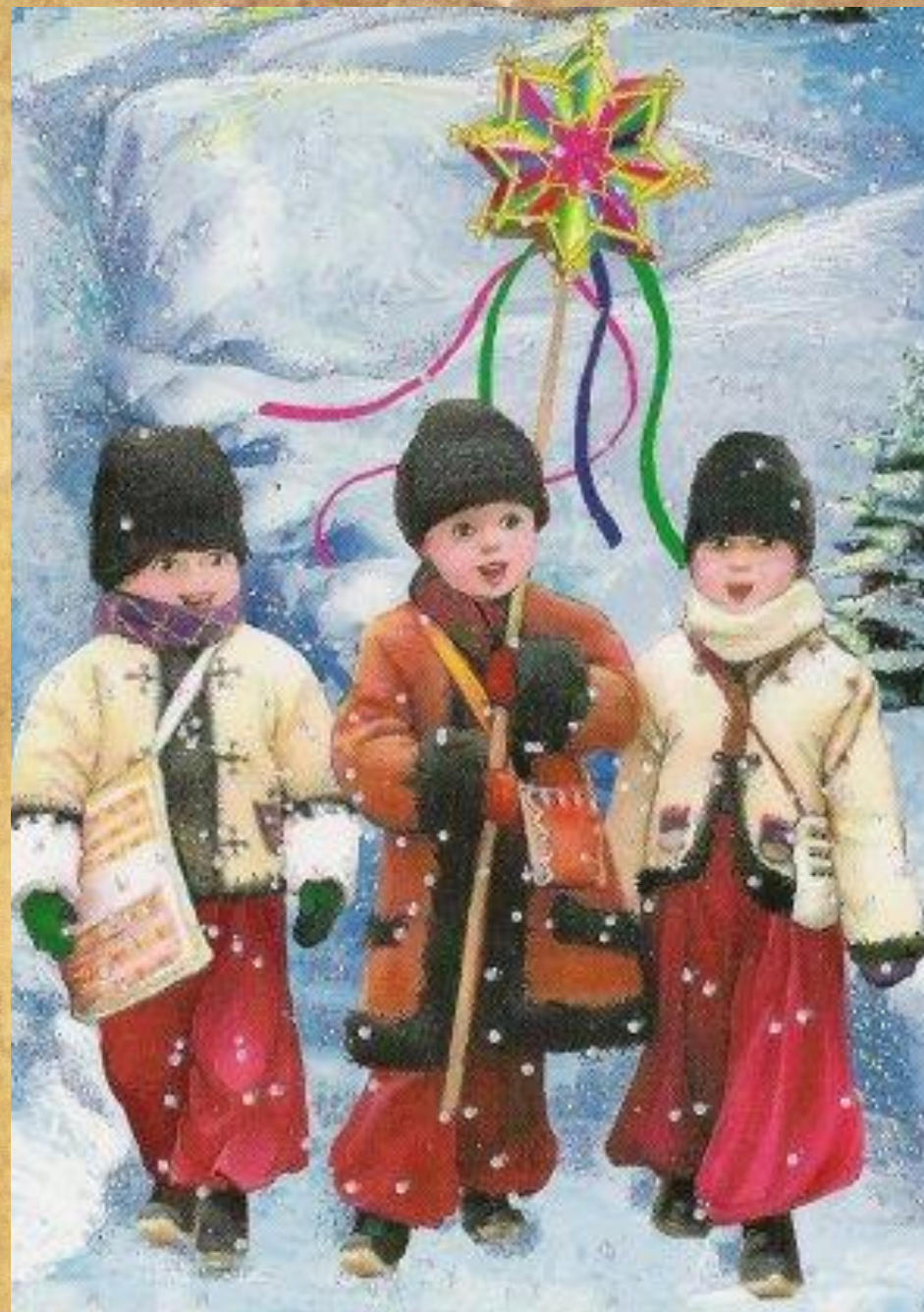

Обрядовий пратеатр
(стародавні народні ігри,
свята, ритуали).
Княжий театр.
Мистецтво скоморохів

Елементи театрального мистецтва існують в українській різдвяно-новорічній, весняній, весільній та похоронній обрядовості минулих століть.

*Густинський літопис згадує про ідола Коляду.
Свято на його честь випадало на 24 грудня.*

*Обов'язковими
учасниками коляди
і щедрування були
ряджені.*

До найдавніших масових, багатих на розваги свят належала Масниця.

***Весняною порою великі ватаги молоді збиралися на лоні
природи «гукати весну, закликати весну».***

**3-поміж свят весняного циклу багатством
обрядів та ритуалів виділявся Великдень
і увесь тиждень після нього.**

Упродовж трьох
днів свят, за
давнім звичаєм,
відбувалося
обдарування
крашанками.

Наступної неділі після
Великодня
влаштовували
Проводи — релігійне
загальногромадське
свято, пов'язане ще
з часів язичництва
з культом предків.

ХРИСТОСЪ!
ВОСКРЕСЕ!

*Одним із найдавніших і найяскравіших за
багатством ритуалів було
свято Івана Купала.*

У дозвіллі юнаків
переважали ігри
спортивного характеру —
змагання в силі,
спритності, що властиве
всім народам. В Україні
найпоширенішими були
перетягування шнурка,
ходіння на палицях,
стрибки, а також
військові ігри. Відомі
з писемних джерел
і кулачні бої.

Елементи театру, які існували ще в народних обрядах, з часом вийшли за їх межі й стали претендувати на самостійне, незалежне від обряду життя.

У добу Київської Русі театральне мистецтво найповніше втілювалося в народному і так званому княжому, дружинному театрі.

Народний театр здобув найширше вираження у весільній народній обрядовості.

Основою княжого театру були скоморохи та шпільмани (елемент, запозичений з Німеччини чи з Візантії).

«Гусляр». Рукопис XIV ст.

Репертуар княжого театру складався з драматичних поем, що мали речитативний характер та подавалися на музичному тлі, в супроводі музичних інструментів.

Тематично княжий театр користувався мотивами оборони батьківщини, служби князеві, помсти за покривджених, лицарської честі.

Із занепадом давньої держави княжий театр передає народному театрові своїх персонажів: князь, княгиня, бояри, дружба (дружина — військо) тощо.

Скоморохи

Друга половина XIII —
перша половина
XVII ст. — період
дальшого розвитку
такого явища в нашій
культурі, як діяльність
скоморохів — лицедіїв-
мімів, співаків,
музикантів, танцюристів,
клоунів, фокусників,
акробатів, борців,
дресирувальників.

Фреска «Скоморохи» у притворі Софії Київської

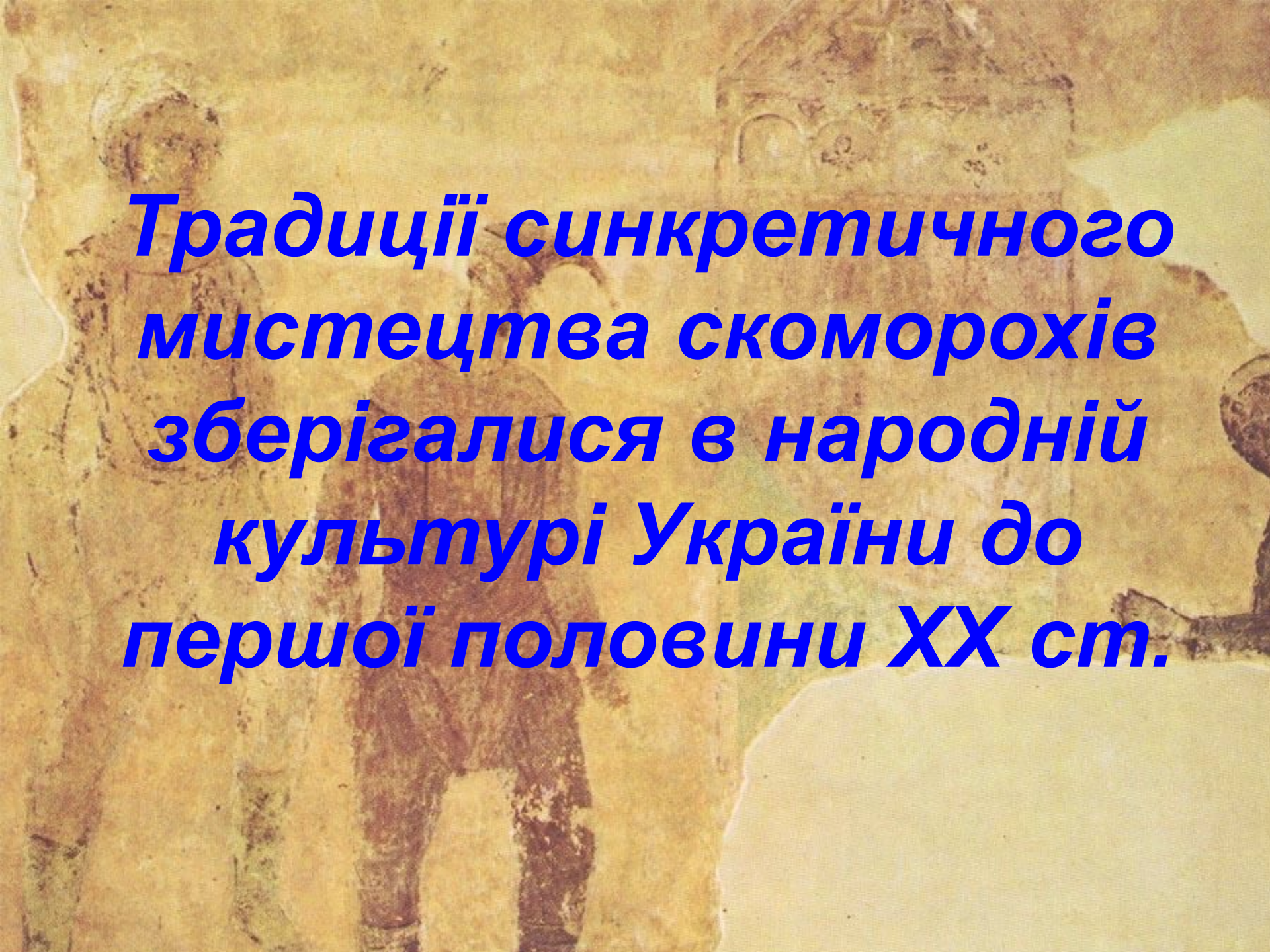

Скоморохи поділялись на осілих і мандрівних. Осілі виступали переважно на княжих забавах, масових ігрищах під час свят, на весіллях тощо. Мандрівні об'єднувались у ватаги й переходили з місця на місце.

Джерелом мистецтва скоморохів була народна творчість. Вони виступали не тільки виконавцями, а й творцями усної поезії, музичного і танцювального фольклору.

***Традиції синкретичного
мистецтва скоморохів
зберігалися в народній
культурі України до
першої половини XX ст.***